

Peter Pavel Klasinc – sedemdesetletnik

Dr. Peter Pavel Klasinc je uveljavljen arhivski strokovni delavec, ne samo v slovenskem, ampak tudi v mednarodnem arhivskem strokovnem prostoru. Aktivnosti s področja arhivistike, zgodovinopisja, informatike, heraldike in dokumentalistike, pri katerih sodeluje kot koordinator, izvajalec ali konzultant, kažejo na osebo z jasno postavljenimi cilji, ki jih skozi življenje dosega z njemu lastno upornostjo in vztrajnostjo. Skozi dolgoletno strokovno kariero je izoblikoval lik sodobnega, angažiranega arhivskega strokovnega delavca, ki ga z veliko notranje energije prenaša na mnoge sodelavce in kolege.

S svojo načelno držo je pokazal, da je za arhivsko strokovno samobitnost potrebno oblikovati trdna in jasna strokovna stališča in jih utemeljeno zagovarjati v javnosti. Pri dr. Klasincu se to v zadnjih letih še posebej odraža v segmentu izobraževanja arhivistov in dokumentalistov, pri oblikovanju osnov arhivske in dokumentalistične vede ali v zvezi z decentraliziranim razvojem slovenske javne arhivske službe.

Z neizmernim virom vedno novih idej in rešitev močno vpliva na različne arhivske dejavnosti. Mnoge izmed njih je prav on teoretično razvil in jih neposredno uvajal v arhivsko prakso. Rezultati teh prizadevanj niso vidni samo v Sloveniji, ampak imajo neposredne odmeve tudi v tujini. Četudi teh ni mogoče popolnoma natančno izmeriti, jih vendarle lahko posredno zaznamo skozi njegovo obširno bibliografijo in skozi nastope na posvetovanjih v Sloveniji, Bosni in Hercegovini, Srbiji, na Hrvaškem, v Italiji in drugod, na mednarodnih arhivskih kongresih oz. na predavanjih na različnih univerzah, mednarodnih arhivskih šolah, nastopih v sodobnih medijih, kot so radio, televizija, internet, ali z neposrednimi osebnimi kontakti. Na ta način je v strokovnem smislu oblikoval in sooblikoval mnoge, predvsem mlajše kolege, dijake oz. študente. S svojimi spoznanji jim je pomagal, da so lahko razvili jasnejši odnos do arhivistike, predvsem pa odgovornost do arhivskega gradiva kot univerzalne kulturne dobrine.

Njegov temperament in življenjsko usmeritev na področju arhivske teorije in prakse je v vezani besedi domiselno opredelil Jovan Popović, ko je zapisal:¹

Jovan Popović

Dr. PETERU PAVELU KLASINCU

*Poluvjekovni kolega i družje,
Prkosno, oratorski i smjelo
Opijeni strukom
Znalački istupamo.
U arhivistici ostavismo
Utrti trag,
Kako bi mlađi lakše koračali.
Ne verujem onima što kažu,
Da intelektualci najčešće
Iskaču iz kolotečine, dogme ruše,
I ustaljene i uspavane principe,
I nazivaju ih pametne budale.*

¹ Pesem je nastala na srečanju arhivskih veteranov s področja nekdanje Jugoslavije ob Črnem jezeru (Crno jezero) na Durmitorju, avgusta leta 2015.

*A nas, prestižni naučnice
 Za utjehu,
 Nazivaju doajenima i imenima
 Arhivske nauke i struke.
 Profesore Peter,
 Tempo kojim naukom gaziš,
 Arhivski svijet
 uzdižeš na visine,
 I svoje kolege pomalo plašiš,
 Zadržljuješ i smaraš.
 Sebe i svoje srce ne štediš,
 Već zamaraš i slabiš.
 Tvoja energija, znanje i krepost,
 I dalje traju i tobom sijaju,
 Imaš petlju, muškost i hrabrost,
 Predan, zanesen, opijen, pa ne računaš
 Da je malo života ostalo.
 Na vizijama nijesmo ostali kod očiju slijepi,
 I razbijali se starošću o hridine mora,
 Već smo na malo zastali kao uspavani vulkan,
 Da ne bi bili gosti bezdane jame,
 I usamljeni svetli vihori.
 Divno je i mnogo vredi,
 Ne samo za nas,
 Već i za arhivistiku,
 Jer u struci
 Ostajemo spomenici.*

Znano je, da je dr. Klasinc začel svojo arhivsko strokovno pot v *Zgodovinskem arhivu na Ptuju*, kjer je bil najprej zaposlen kot arhivist, v letih od 1972 do 1976 pa je opravljal dela in naloge v. d. ravnatelja te ustanove. Kot je zapisala njegova dolgoletna sodelavka Marija Hernja Masten, mu je ravno ta ustanova zagotovila trdne temelje poznejše arhivske kariere. V ptujskem arhivu se je med drugim spoznal s tehničnimi vprašanji v arhivih, problemi zunanje službe in strokovne obdelave arhivskega gradiva, pa tudi z izdajateljsko in razstavno dejavnostjo.

Strokovno kariero je nadaljeval v *Pokrajinskem arhivu Maribor*, kjer je bil od leta 1976 zaposlen kot arhivist in vodja oddelka za gradivo gospodarstva po letu 1850. Od leta 1982 do 1995 je bil ravnatelj oz. direktor te ustanove. Obe funkciji sta ga strokovno vzpodbujali in navdihovali, da se je povezoval z različnimi proizvajalci tehnične opreme za ohranjanje arhivskega gradiva, hkrati pa se je sistematično lotil raziskovanja tehničnih problemov v arhivski teoriji in praksi. Njegova zavezanost in skrb za izboljšanje materialnega varovanja arhivskega gradiva, ne samo v profesionalnih arhivskih ustanovah, ampak tudi pri ustvarjalcih, se je v tem času razvila do neslutnih razsežnosti. Njegove raziskave in predavanja so daleč presegle meje arhivskih materialno tehničnih izzivov in se razprostirajo na celotno področje arhivske teorije in prakse.

Na upravljavsko organizacijskem področju je vzpostavil mnoga sodelovanja z različnimi domačimi in tujimi strokovnjaki. To je omogočalo razmeroma velike pretoke takrat svežih aktualnih znanstvenih in arhivskih strokovnih informacij. Hkrati s tem je poskrbel tudi za danes popolnoma samoumevno infrastrukturo v arhivu, kot je fotokopirni stroj, telefaks ali službeno vozilo.

Po prenehanju funkcije podžupana za družbene dejavnosti na *Mestni občini Maribor*, ki jo je upravljal med letoma 1995 in 1997, se je ponovno redno zaposlil v mariborskem arhivu kot znanstveni in arhivski svetnik. Na tem delovnem mestu je ostal vse do upokojitve leta 2007.

V zgodnjem obdobju njegovih strokovnih aktivnosti se je ob arhivski dejavnosti v okviru profesionalne arhivske ustanove posvečal tudi zgodovinopisju, posebej lokalnim temam s področja gospodarstva. Ob tem je veliko svoje energije posvečal tudi društvenim aktivnostim profesionalnih arhivskih asociacij. Tako je aktivno sodeloval pri delu *Arhivskega društva Slovenije* kot tudi na nivoju takratne skupne države v okviru *Zveze arhivskih delavcev Jugoslavije*. Med drugim je leta 1979 opravljal mandat predsednika *Arhivskega društva Slovenije*. Leta 1981 je bil za eno leto izvoljen za predsednika predsedstva *Zveze arhivskih delavcev Jugoslavije*. Več let je bil tudi član ožje redakcije strokovnega časopisa *Arhivist*.

Iz obdobja njegovega predsedovanja *Arhivskemu društvu Slovenije* je potrebno omeniti organizacijo prve arhivske strokovne ekskurzije slovenskih arhivskih strokovnih delavcev na Poljsko leta 1979. Iz časov opravljanja funkcije predsednika predsedstva *Zveze arhivskih delavcev Jugoslavije* v letu 1981 je potrebno omeniti, da se je na začetku svojega mandata izpostavil z rabo slovenskega jezika na sejah tega organa.

Dr. Klasinc je bil leta 1980 imenovan v komisijo za edicijo *Arhivski fondi in zbirke v SFRJ*, hkrati pa je bil tudi urednik obsežnega slovenskega prispevka v tej ediciji, ki je izšla leta 1984 pod naslovom *Arhivski fondi in zbirke v arhivih in arhivskih oddelkih v SFRJ = Arhivski fondovi i zbirke u arhivima i arhivskim odeljenjima u SFRJ = Arhivski fondovi i zbirke u arhivima i arhivskim odeljenjima u SFRJ = Arhivski fondovi i zbirki vo arhivite i arhivskite odelenia vo SFRJ : SR Slovenija = SR Slovenija*. Obsežno publikacijo je pripravila slovenska redakcija, ki so jo sestavljali Marjetka Legat, Marija Hernja Masten in Miha Kološa pod vodstvom dr. Klasinca. Njihovo delo je dolgo časa predstavljalo odlično arhivsko pomagalo, ki je metodološko zastavljeno na ta način, da so nekatere rešitve še danes uporabljene in implementirane v slovenskem vzajemnem arhivskem informacijskem sistemu slovenskih regionalnih arhivov.

Desetletje po izidu slovenske edicije *Arhivski fondi in zbirke v arhivih in arhivskih oddelkih SFRJ* je kot direktor *Pokrajinskega arhiva Maribor* med drugim tudi spodbujal in organiziral aktivnosti za izdelavo *Vodnika po fondih in zbirkah Pokrajinskega arhiva Maribor*. Ideja je bila uresničena v letu 1990. V celoti je bila izvedena v *Pokrajinskem arhivu Maribor*, vključno s tiskanjem in vezavo publikacije. To na prvi pogled marginalno dejstvo predstavlja pomembno prelomnico razvoja *Pokrajinskega arhiva Maribor*. Pod vodstvom dr. Klasinca je bila v mariborskem arhivu razvita knjigoveško-restavratorska dejavnost do te mere, da je bilo mogoče takrat izvesti projekt tiska knjižnega vložka, izdelave platnic in vezave celotne naklade. *Vodnik Pokrajinskega arhiva Maribor* iz leta 1990 ne predstavlja le neposredno uporabnega arhivskega informativnega pomagala, ampak tudi »spomenik« hitrega razvoja javne regionalne arhivske ustanove v segmentu podporne knjigoveško-restavratorske dejavnosti.

Drugo pomembo raziskovalno in organizacijsko polje dr. Klasinca iz obdobja od druge polovice 80. let dalje pa predstavlja uvajanje računalniške obdelave podatkov v arhivsko ustanovo. To je bil čas, ki ga v zgodovini slovenske informatike opredeljujemo kot »downsizing«. Velike računalniške sisteme so počasi zamenjevali osebni računalniki in njihova omrežja. Dr. Klasinc je v tem videl priložnost in se je skupaj s sodelavci lotil »know-how« razvoja dveh projektov. Prvi je bil manj obsežen in je predstavljal aplikacijo za podporo zbrani dokumentaciji takratnega *Arhivskega centra za strokovna in tehnična vprašanja v arhivih*. Projekt je bil predstavljen strokovni javnosti spomladi leta 1987. Drugi projekt, *Popis arhivskih fondov in zbirke v arhivu*, pa je bil predstavljen arhivski strokovni javnosti jeseni istega leta. Tudi na tem področju moramo izpostaviti strokovno širino dr. Klasinca, ki si je takrat močno prizadeval za vzpostavitev takšne informacijske platforme, ki bi zagotovila potrebe računalniške obdelave podatkov slovenskih javnih arhivov. S tem so bila dejansko postavljena teoretična izhodišča slovenskega vzajemnega arhivskega informacijskega sistema. Operativno pa so bila uresničena šele več kot dve desetletji pozneje z vzpostavitvijo

Vzajemnega arhivskega informacijskega sistema slovenskih regionalnih arhivov leta 2009.

Dosežene rezultate mariborske arhivske ustanove in s tem povezana prizadevanja dr. Klasinca je potrebno postaviti tudi v širši kontekst, ki se je takrat oblikoval in razvijal na področju organizacije posvetovanj. Sodobni arhivi in izmenjave informacij v okviru takratnega Arhivskega centra za strokovna in tehnična vprašanja v arhivih. Veliko tovrstnih transferov informacij je bilo mogoče izvesti le ob upoštevanju profesionalnega zaupanja in osebnega angažiranja dr. Klasinca in njegovih sodelavcev, katerih jedro je prihajalo iz *Pokrajinskega arhiva Maribor*, iz *Zgodovinskega arhiva Ptuj* ter občasno tudi iz drugih slovenskih in tujih arhivov.

Predanost dr. Klasinca arhivski stroki lahko zaznamo tudi skozi evidentiranja arhivskega gradiva v tujini, ki jih je opravljal v obdobjih, ki niso bila naklonjena odpiranju arhivov (v novejšem času na Hrvaškem in v Srbiji, v njegovem zgodnjem strokovnem obdobju pa v arhivih v Italiji in Avstriji). S svojim deležem pri evidentiranju arhivskega gradiva in z vzpostavljanjem osebnih stikov z odgovornimi arhivisti v tujini je odpiral mnoga vrata slovenskim raziskovalcem v tujih arhivih in tako omogočal dostop do ohranjenega arhivskega gradiva, ki se nanaša na Slovence in slovensko ozemlje. Neposredni rezultat njegovih tovrstnih aktivnosti je bila med drugim tudi obsežna publikacija z naslovom *Vodnik po informativnih pomagilih Štajerskega deželne arhiva v Gradcu* iz leta 1991. Tudi na tem področju si je prizadeval za uvedbo informacijske podpore in v ta namen organiziral preizkuse povezav med dunajskim in mariborskim arhivom, ki so tudi v veliki meri uspeli, vendar so zaradi slabe komunikacijske infrastrukture lahko zaživel v mariborskem arhivu šele dobrih pet let pozneje z uvedbo prve infrastrukture za dostop do svetovnega spleta.

Na podlagi izkušenj z evidentiranjem in uporabo arhivskega gradiva lahko razumemo tudi priprave, urednikovanje in objavo publikacije z naslovom *Glosar zgodovinskega domoznanstva : nemško-slovensko-italijanski*, katerega pobudnik in idejni vodja je bil prav dr. Klasinc. Projekt je bil uresničen v sodelovanju z italijanskimi, avstrijskimi in slovenskimi strokovnjaki v letu 1995.

Širina strokovnega razmišljanja dr. Klasinca se kaže tudi skozi aktivnosti in organizacijo arhivskih strokovnih srečanj, ki so znana pod imenom *Srečanje obmejnih arhivov = Das Treffen der Nachbararchive = Susret arhiva na granici = Határmenti levéltárák találkozója = Convegno degli archivi vicini = Meeting of Neighbouring Archives*. Inicijativa je bila sprožena v drugi polovici devetdesetih let. Izvedenih je bilo nekaj tovrstnih srečanj, vključno z izdanimi priložnostnimi zborniki, katerih urednik je bil dr. Klasinc.

Dr. Klasinc je deloval tudi na področju zgodovinopisja. To dokazuje obsežen seznam strokovnih in znanstvenih prispevkov s področja lokalne zgodovine. V tem kontekstu naj izpostavim le uredništvo 4 zvezkov zbornika *Ormož skozi stoletja*. V zadnjem času pa se posveča predvsem objavi arhivskih virov iz polpretekle zgodovine. Omenim naj samo publikacijo z naslovom *Arhivski dokumenti o dogodkih v Štrigovi in okolici v prvih letih po drugi svetovni vojni* iz leta 2005 in publikacijo *Okupacija dela slovenske zemlje s strani Neodvisne države Hrvaške v času med letoma 1941 in 1945* iz leta 2011.

Svoja ožja strokovna in teoretična spoznanja s področja materialnega varstva je najprej poglobljal na podiplomskem študiju Univerze v Zagrebu, kjer je leta 1987 magistriral na temo *Vzdrževanje in materialno varovanje arhivskega in dokumentarnega gradiva*. Leta 1992 je na isti univerzi doktoriral s temo *Materialno varovanje klasičnih in novih nosilcev informacij v arhivih*. Zaradi intenzivnega tehnološkega razvoja in specifične problematike na področju materialnega varstva se je ob rednih podiplomskih študijskih obveznostih strokovno izpopolnjeval v arhivih, arhivskih službah ter v drugih arhivom sorodnih ustanovah v Angliji, Avstriji, Italiji, Nemčiji, Nizozemski, Franciji, Kanadi, Združenih državah Amerike, Kitajski, Madžarski, Češki, Slovaški, Poljski ter v skandinavskih drža-

vah. Kmalu pa je njegovo raziskovanje in strokovno delo dobilo ob tehničnih problemih upravljanja arhivskega gradiva ter ob intenzivnem izvajanju arhivske zunanje službe nove razsežnosti, ki so se razširile predvsem na področje uvajanja novih informacijskih tehnologij v arhivsko strokovno delo.

Ob bogatem in raznolikem arhivskem strokovnem in raziskovalnem delu je bil aktiven tudi na področju organizacije in izobraževanja arhivskih strokovnih delavcev in delavcev, ki so delali z arhivskim in dokumentarnim gradivom. Kot predsednik ali član različnih organizacijskih odborov je snoval tematsko vodenje strokovnih posvetovanj, med katerimi vsekakor izstopa vsakoletno arhivsko strokovno posvetovanje *Sodobni arhivi v Radencih*. Dr. Klasinc je bil pobudnik tega posvetovanja, hkrati s tem pa tudi pronicljiv usmerjevalec strokovnih vsebin ter promotor strokovnega izobraževanja odgovornih za delo z dokumentacijo pri ustvarjalcih javnega arhivskega gradiva. V tem okviru je vzpodbujal reševanje različnih arhivskih strokovnih praktičnih problemov ter pri tem aktivno sodeloval. Četrto stoletja je vodil organizacijski odbor za pripravo in izvedbo posvetovanj o strokovno tehničnih vprašanjih v arhivski teoriji in praksi z naslovom *Sodobni arhivi*. Ob tem je bil ves čas tudi glavni in odgovorni urednik publikacije *Sodobni arhivi* od leta 1978 do leta 2003. V tej seriji publikacij je bilo po statistiki iz sistema COBISS objavljenih nekaj manj kot 500 strokovnih in znanstvenih prispevkov, ki jih je pripravilo 190 različnih avtorjev.

Posvetovanje v Radencih se je v obdobju od leta 1978 do danes razvilo v pomemben vsakoletni dogodek s področja arhivske teorije in prakse. Zaradi svoje programske in organizacijske konsistence, predvsem pa zaradi izrazito naprednih strokovnih usmeritev, je posvetovanje postalo srednjeevropsko priznan dogodek z dobrim vsakoletnim strokovnim odzivom. Na njem se zberejo angažirani številni domači in tuji arhivski strokovni delavci kakor tudi strokovnjaki sorodnih strok. S skupnimi ali samostojnimi raziskavami in študijami je dr. Klasinc v tem kontekstu aktivno sodeloval in pripomogel k boljšemu in kakovostnejšemu prenosu različnih strokovnih znanj ter medsebojni interakciji različnih arhivskih praks, kar je v veliki meri pripomoglo k razvoju arhivske znanosti, tako v Sloveniji kot tudi v drugih državah.

Prav tako je že več kot 20 let aktiven v *Mednarodnem inštitutu arhivskih znanosti Univerze v Mariboru (MIAZ/IIAS)*. Ta se je razvil iz *Centra za strokovne in tehnične probleme v arhivih*, ki je nastal leta 1986 prav na pobudo dr. Klasinca. Njegov začetek je bil povezan z arhivi nekdanje Jugoslavije, pozneje pa je začel povezovati arhiviste iz Avstrije, Madžarske, Italije in drugih evropskih in izvenevropskih držav. V tem kontekstu je pomemben podatek, da je leta 1985 več kot 70 % takratnih jugoslovanskih arhivov podpiralo in uresničevalo idejo dr. Klasinca, da bi na enem mestu zbirali strokovno-tehnične informacije. Idejo je leta 1986 na Simpoziju evropskih arhivskih služb, ki je potekala v Radencih, podprl tudi *Mednarodni arhivski svet* pod takratnim vodstvom generalnega sekretarja dr. Chalesa Kecskemetija.

Leta 1992 se je Center na novo organiziral in preimenoval v *Mednarodni inštitut arhivskih znanosti (MIAZ)*, ki je vse do leta 2001 deloval kot organizacijska enota *Pokrajinskega arhiva Maribor*.

Pod vodstvom dr. Klasinca je v devetdesetih letih prejšnjega stoletja MIAZ organiziral nekaj mednarodno odmevnih arhivskih strokovnih dogodkov. Omenim naj le organizacijo *Mednarodne arhivske šole za arhivske zgradbe in opremo (ISFABUS)*, konferenco *Blue Shield* pod okriljem UNESCO, katere rezultat je t. i. »Radenska deklaracija o zaščiti kulturne dediščine v nevarnih in izjemnih situacijah«, nato vsakoletno posvetovanje *Mednarodni arhivski dan* (od leta 1991 v Radencih, od leta 2005 v Trstu), *Konferenco članov MIAZ* od leta 1986 dalje ter soorganizacijo *Arhivske jesenske šole* v Trstu od leta 2007 dalje. Hkrati pa je že več kot 20 let tudi odgovoren za mednarodno arhivsko znanstveno publikacijo *Atlanti*. Statistika sistema COBISS kaže, da je tej ideji sledilo več kot 250 avtorjev, ki so pripravili približno 650 arhivskih strokovnih ali znanstvenih prispevkov.

Ob bok aktivnostim s področja upravljanja materialno-tehničnih in arhivskih sodobnih izzivov, ki jih je izvajal dr. Klasinc, pa nikakor ne moremo mimo unikatnega projekta, ki je znan kot *Mednarodni slovensko-madžarski arhivski raziskovalni tabor*. Prvi tovrstni tabor je bil izveden leta 1991 na obmejnem območju v okolici Lendave. Vsakoletni tabor še danes v osnovi poteka po enakih načelih kot na začetku. Njegove rezultate lahko sistemiziramo v dve skupini. Medtem ko v prvo skupino lahko uvrstimo promocijo arhivske dejavnosti na pristojnem območju *Pokrajinskega arhiva Maribor, Županijskega arhiva v Sombotelu in Županijskega arhiva v Zalaegerszegu* vključno s popularizacijo arhivske dejavnosti med mladimi, v drugo skupino sodi nekaj odličnih najdb arhivskega gradiva tako na madžarski kot tudi na slovenski strani, ki so obogatili arhivske fonde v vseh treh arhivih.

Kot arhivist in raziskovalec različnih arhivskih tehničnih problemov je bil dr. Klasinc imenovan v komisije za pridobitev naziva magister ali doktor znanosti na Univerzi v Zagrebu. V tej zvezi naj omenim doktorande: Branka Bubenika, Azema Kožarja in Živano Hedbeli, ki so z njegovo podporo uspešno zagovarjali svoje doktorske disertacije. Ob tem je bil dr. Klasinc imenovan tudi v nekatere druge strokovne komisije v Sloveniji in tujini. Tako je bil že leta 1988 imenovan za konzultanta *Okroglice mize arhivov sveta* (CITRA/ICA) in istega leta za člana sekcije profesionalnih arhivistov (SPA/ICA) pri *Mednarodnem arhivskem svetu* s sedežem v Parizu (MAS-ICA). Bil je tudi član opazovalec *Mednarodnega komiteja za gradnje in opremo pri MAS* (CBQ/ICA) in član *Mednarodnega komiteja za zgradbe in opremo v zmernih klimatskih razmerah pri Mednarodnem arhivskem svetu* (ICA-CBTE). Kot gostujoči predavatelj sodeluje z Univerzo v Zagrebu, ki mu je leta 1996 podelila naziv znanstveni sodelavec, prav tako pa tesno sodeluje z *Arhivom Tuzelskega kantona, Društvom Media_doc* in drugimi organizacijami na področju organiziranja in prenosa znanj, predvsem s področja arhivske teorije in prakse. Hkrati je še vedno predstojnik *Mednarodnega inštituta arhivskih znanosti Univerze v Mariboru* in njegove izpostave v Trstu.

Njegovim prizadevanjem po sistemskem in poglobljenem študiju arhivistike in dokumentologije, ki bi morala imeti značaj multidisciplinarnega in interdisciplinarnega študija, lahko sledimo skozi več kot četrto stoletje. Neuspeli poskusi organizacije in izvedbe tovrstnega študija na različnih fakultetah in njihovih oddelkih mariborske in ljubljanske univerze mu niso preprečili njegovih nadaljnjih aktivnosti na tem področju. Še več. Z veliko vnemo se je pred leti lotil priprav in organizacije študija na zasebni izobraževalni ustanovi *Alma Mater Europea – Evropski center Maribor*, kjer mu je uspelo skupaj s sodelavci akreditirati študij arhivistike in dokumentologije na drugi stopnji. Sam pa je prevzel odgovornosti predstojnika katedre za arhivistiko in dokumentologijo na *Alma Mater Europaea – Evropski center Maribor* (AMU-ECM) in s tem tudi obveznosti, ki jih ima kot član senata te izobraževalne ustanove.

V procesu priprav dokumentacije v zvezi z akreditacijo tega študijskega programa, nato pa še v sami izvedbi študija, si je prizadeval za interdisciplinarni in multidisciplinarni študijski program, ki bi uresničeval in zagotavljal strokovne in praktične zahteve sodobnih upravljalcev dokumentacije skozi celoten življenjski cikel dokumentov. Njegova prizadevanja so leta 2016 obrodila prve sadove, ko so prvi študenti uspešno zaključili magistrski zagovor s tega področja.

Osnovne usmeritve predstojnika *Katedre za arhivistiko in dokumentologijo* dr. Klasinca lahko povzamemo v naslednjih točkah:

1. Sistematičen študij arhivistike in dokumentologije je pomemben, saj se odgovorni za hrambo arhivskega in dokumentarnega gradiva ne morejo več usmerjati zgolj v preteklost, ampak morajo s svojo proaktivno vlogo ustvarjati takšne pogoje in zahteve, da bo arhivsko gradivo, ki nastaja v fizični, elektronski ali hibridni obliki, ostalo »univerzalno« uporabno tudi v prihodnosti, ne glede na uporabljeno tehnologijo v času njegovega nastanka.

2. Sistemska raziskovanja na širokem področju arhivistike in dokumentologije predstavljajo osnovo sodobnega arhivističnega pristopa k reševanju nastalih problemov. Ta zahteva izhaja tudi iz spoznanja, da se nekoč jasno oblikovana samostojna profila arhivista in dokumentalista vedno bolj dopolnjujeta, njuno delo pa se vedno bolj prepleta tako na teoretičnem kot tudi praktičnem okolju.
3. Potrebe sodobnega upravljanja z dokumentacijo narekujejo kompleksne poglede in s tem povezane rešitve na celoten življenjski cikel dokumentov.
4. Sodobna informacijska družba, še posebej pa arhivska stroka, mora iz leta v leto poskrbeti za vedno večje količine različnih oblik arhivskega gradiva. V tem kontekstu je pomembno, da obstaja v Sloveniji možnost študija na drugi in kmalu tudi na prvi bolonjski stopnji.
5. Študijski program sam po sebi pa nikakor ni dovolj. Pomembno je, da ga uspešno zaključi določeno število študentov in da ti dobijo tudi primerne zadolžitve na področju upravljanja z dokumentacijo.
6. Prav tako je pomembno, da katedra za arhivistiko in dokumentologijo razvija široko polje primarnih teoretičnih raziskav in s tem povezanih aplikativnih rešitev, ki jih je mogoče v okviru izvajanja študijskega programa arhivistike in dokumentologije preizkušati in vedno znova preverjati.

Na podlagi prikazanega lahko povzamemo, da je arhivsko strokovno, organizacijsko ter znanstveno-raziskovalno delo dr. Klasinca po vsebini raznoliko, predvsem pa dolgoročno konsistentno. Njegove bogate praktične in teoretične izkušnje so aktualne in dragocene tako na področju prenosa znanj v okviru študijskega programa *Arhivistika in dokumentologija* kot tudi sicer v sami arhivski stroki.

Dejstvo je, da obsega njegov strokovni in znanstveni opus 426 objavljenih in izvedenih del s področja arhivistike, dokumentologije in zgodovinopisja. Rezultate njegovih raziskav in ugotovitev je mogoče najti v slovenščini, mnoge pa so prevedene v različne tuje jezike.

Obseg izvedenih in objavljenih del je inspiriral Jovana Popoviča, da je dr. Klasincu posvetil še eno, to pot nekoliko hudomušno pesem.²

Jovan Popović

KOLEGI I PRIJATELJU DR KLASINCU

*Iako si dalje snažan,
Ne pravi se mnogo važan
Duša ti je mnogo sjetna
Živiš kao vulkan Etna.*

*Ostao si kao strava,
Naučna si vrednost prava,
Obaveze preuzimaš,
Trudni život ugrožavaš.*

*Pregaoče, umom obdareni,
U svetu si posta uvaženi,
Život prođe k'o najkraći dan,
Il' neki nedovršen san.*

² Tudi ta pesem je nastala na Durmitorju (avgusta 2015, na srečanju arhivskih veteranov s področja nekdanje Jugoslavije).

*Budi isti, ostaj u visine,
Poznato je da mrziš nizine.
Ime imaš, u snu i na javi,
Odmori se,
Na stečenoj slavi.*

*Slušaj Peter, iskreno ti zborim,
Na padine Durmitora stojim.
Porazmisli da li sam u pravu
Il' me vino udrilo u glavu.*

Arhivski in znanstveni svetnik doc. dr. Peter Pavel Klasinc je brez dvoma iniciator in začetnik mnogih novih arhivskih strokovnih aktivnosti, ki ne predstavljajo inovativnih rešitev samo v Sloveniji, ampak tudi na mednarodnem arhivskem strokovnem področju. Kot človek z izjemno življenjsko energijo, ki jo je usmeril v napredek arhivske stroke, je »spiritus agens« prizadevanj za razvoj arhivske stroke. Njegovim raznolikim arhivskim strokovnim in organizacijskim aktivnostim ter znanstveno-raziskovalnemu delu moramo slediti vse od njegove prve zaposlitve do danes. Vse to kaže na mnogostransko in inovativno osebo, na odličnega organizatorja in v nekem smislu tudi »trend setterja« na področju arhivske stroke. Svoje cilje dosega z vztrajnostjo, upornostjo in popolno predanostjo. Prav zato so njegove bogate in raznolike izkušnje aktualne in dragocene na področju prenosa arhivskih strokovnih znanj in izkušenj med generacijami, ne glede na čas in prostor, v katerem živijo.

Vsa njegova prizadevanja za napredek arhivske stroke tako doma kot v tujini pa je prepoznala tudi slovenska arhivska stroka, ki ga je v letu 2016 nagradila z »Aškerčevo nagrado« za življenjsko delo in izjemen prispevek k razvoju slovenske arhivistike.

»Še na mnoga zdrava in uspešna leta, dragi Peter!«

Miroslav Novak